

Mehmet KUVVET

HOŞÇA KAL GÖKYÜZÜ

buralar; gemilerin unuttuğu liman
yarayı kanattı yelkendeki martılar
batık gemilerdi beni anlayan
hesabı ödedik, şarkıları bitirdik
şimdi eğildiğimiz yerde dalgalar
aşka ve hayata çarparak geçiyor
her neye eğilsek sevdaya değişiyor
oğlak burcunun rüyasıymış bu
kuruyor ellerimin değdiği ten yüzü
bütün coğrafyalarda nehirler kalbimize akıyor

buralar; herkesin aşkını bıraktığı sular
başka boyutu olmayan, iki kaptanlı öykü teknesi yaşam
umut; hangimizin cebinde saklı, bilemedik
mühürlendi aşk, kaybolan zamanlara, kâğıtlara
ve biz bu yolu çok gece yürüdük
yüzümüzde, yeni yetme çocukların tarihi
bir kuyu gözyaşı bırakıp gittin
fırtına ve yağmurlar doldurdun valizine

şimdi aşklar, herkesin geçmişinden alacaklı
hoşça kal gökyüzü